Lieta Nr.1A12005217
Lietas arhīva Nr. 1A-0052-17/16
ECLI:LV:DAUT:2017:1102.1A12005217.3.S

S P R I E D U M S
Latvijas Republikas vārdā
2017.gada 2.novembrī

Daugavpils tiesas tiesnese G.Kusiņa
rakstveida procesā Lāčplēša ielā 19, Krāslavā, izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu par /pers. A/ saukšanu pie administratīvās atbildības pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.[10]panta piektās daļas 8.punkta, sakarā ar /pers. A/ sūdzību par Krāslavas novada pašvaldības policijas 2017.gada 29.septembra lēmumu Nr.N07-T-28.

Aprakstošā daļa

2017.gada 21.septembrī plkst.11:17 Krāslavas novada pašvaldības policijas vecākais inspektors Mārtiņš Vanags sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu-lēmumu Nr.600025058 par to, ka transportlīdzeklis MERCEDES, reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, tika novietots stāvēšanai Skolas ielā 8, Krāslavā, krustojumā, tuvāk par pieciem metriem no tā, līdz ar to neievērojot Ministru kabineta 2015.gada 2.jūnija noteikumu Nr.279 "Ceļu satiksmes noteikumi" 121.6.punktā noteiktās prasības. /pers. A/ izdarīja administratīvo pārkāpumu, par ko ir paredzēta atbildība Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) 149.[10]panta piektās daļas 8.punktā, par ko viņam uzlikts naudas sods 40 *euro* apmērā.

2017.gada 21.septembrī Krāslavas novada pašvaldības policijas vecākā inspektora Mārtiņa Vanaga sastādīto administratīvā pārkāpuma protokolu-lēmumu Nr.600025058 lēmumu /pers. A/ pārsūdzēja.

Ar Krāslavas novada pašvaldības policijas priekšnieka P.Jacinas 2017.gada 29.septembra lēmumu Nr.N07-T-28 Krāslavas novada pašvaldības policijas vecākā inspektora M.Vanaga protokols-lēmums Nr.600025058 atstāts negrozīts, sūdzība noraidīta. Lēmumā norādīts, ka 2017.gada 21.septembrī Krāslavas novada pašvaldības policijas vecākais inspektors Mārtiņš Vanags sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu-lēmumu Nr.600025058 par to, ka transportlīdzeklis MERCEDES ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/ tika novietots stāvēšanai Skolas ielā 8, Krāslavā, krustojumā, tuvāk par pieciem metriem no tā, pārkāpējam uzlikts naudas sods 40 *euro* apmērā, pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.[10]panta piektās daļas 8.punktu. Pārkāpuma fiksēšanas momentā automašīnas vadītāja uz vietas nebija. Pirms sastādīt administratīvā pārkāpuma protokolu-lēmumu Nr.600025058 pašvaldības policijas darbinieki nogaidīja vismaz 5 minūtes. Saskaņā ar Ceļu satiksmes noteikumu 121.6.punktu ir aizliegts apstāties un stāvēt: krustojumā un tuvāk par 5 m no tā, izņemot apstāšanos un stāvēšanu pretim sānceļam trīsvirzienu krustojumā, kur ir nepārtraukta 920. vai 921. ceļa apzīmējuma līnija vai sadalošā josla. Savukārt, Ceļu satiksmes noteikumu 2.20.punkts nosaka, ka krustojums - vieta, kur krustojas, piekļaujas vai atzarojas ceļi vienā līmenī, kā arī vieta, kur ceļu satiksme organizēta ar 409.ceļa zīmi. Krustojums ir norobežots ar iedomātām līnijām, kas savieno brauktuves pretējo malu noapaļojuma sākumu (...).

Pārkāpuma vietā un laikā uzņemtajos fotoattēlos ir redzams, ka transportlīdzeklis MERCEDES bija novietots stāvēšanai vietā, kur iela sāk liekties, proti, vietā, kur sākas krustojums. Iesniedzējs nav ievērojis apstāšanās un stāvēšanas noteikumus, tādējādi ir pārkāpis Ceļu satiksmes noteikumus un izdarījis LAPK 149.[10]piektās daļas 8.punktā paredzēto administratīvo pārkāpumu. Pieņemot lēmumu, tika izvērtēta administratīvā akta vajadzība un piemērotība attiecīgā mērķa sasniegšanai, t.i., panākt, lai ceļu satiksmes dalībnieki ievēro automašīnu novietošanas noteikumus.

Par minēto lēmumu /pers. A/ iesniedza tiesā sūdzību, kurā, pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 279.pantu, lūdz atcelt Krāslavas novada pašvaldības policijas lēmumu Nr.N-07-T-28, jo Latvijas valsts tiesu praksē dominē nevainības prezumpcija. Pārkāpumu bez klāt pievienotiem mērījumiem nevar pierādīt. Pēc LR normatīvajiem aktiem krustojuma noapaļojums beidzas tur, kur beidzas ceļa paplašinājums. Šajā gadījumā tas ir pat vairāki metri no pašvaldības policijas darbinieku iedomātās līnijas. /pers. A/ uzskata, ka pašvaldības policijas priekšnieka P.Jacinas rīcībā ir novērojuma nekonsekvence, jo citi viņa darba kolēģi par līdzīgu izdarītu pārkāpumu tiek brīdināti. Lūdz tiesu atzīt pārkāpumu par maznozīmīgu.

Krāslavas novada pašvaldības policijas paskaidrojumā, norādīts, ka pašvaldības policijas uzņemtajos fotoattēlos ir redzams, ka transportlīdzeklis MERCEDES bija novietots stāvēšanai vietā, kur iela sāk liekties, vietā, kur sākas krustojums.

Motīvu daļa

Pārbaudījusi un novērtējusi lietā esošos rakstveida pierādījumus, tiesa atzīst, ka sūdzība nav pamatota un ir noraidāma šādu apsvērumu dēļ.

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.[6]panta septītā daļa nosaka, ka, izskatot sūdzību administratīvā pārkāpuma lietā, tiesai cita starpā jāizlemj: vai ir noticis administratīvais pārkāpums, vai persona, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ir vainīga šā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, vai persona ir sodāma par šo administratīvo pārkāpumu, vai ir apstākļi, kas pastiprina vai mīkstina atbildību un kāds administratīvais sods piemērojams personai.

Atbilstoši Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 243.pantā noteiktajam, pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuras šajā kodeksā paredzētajā kārtībā iegūtas un noteiktā procesuālajā formā nostiprinātas ziņas par faktiem, kurus administratīvā pārkāpuma lietvedībā iesaistītās personas savas kompetences ietvaros izmanto, lai pierādītu administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību un noskaidrotu citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 243.[1]pants nosaka, ka pierādīšanas līdzekļi ir pie administratīvās atbildības sauktās personas paskaidrojumi, personu liecības, eksperta atzinums, kompetentās institūcijas atzinums, dokuments, kas satur ziņas par faktiem, rakstveidā vai citā formā, elektroniskie pierādījumi, procesuālajās darbībās rakstveidā vai citā veidā nostiprinātas ziņas par faktiem, lietiskie pierādījumi.

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 244.pants nosaka, ka institūcija (amatpersona) pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas.

LAPK 289.[13] panta trešā daļa noteic, ja tiesnesis, izskatot sūdzību, atzīst, ka iestādes lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, viņš par sūdzību pieņemtā nolēmuma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas iestādes nolēmuma motivācijai. Šādā gadījumā izvērstāks argumentu izklāsts nav nepieciešams.

Izvērtējusi lēmumu, tiesa atzīst, ka tajā ietvertais pamatojums – konstatētie fakti un izdarītie secinājumi par konstatēto pārkāpuma faktu un tā kvalifikāciju ir pareizs un pilnībā pietiekams, līdz ar to tiesa pievienojas iestādes motivācijai.

Viens no būtiskiem nosacījumiem, kas nodrošina likumības ievērošanu, ir pietiekamu un likumā atļautu pierādījumu iegūšana.

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.[10]panta piektās daļas 8.punktā paredzēta atbildība par stāvēšanu krustojumā un tuvāk par pieciem metriem no tā, par ko uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam 40 *euro* apmērā.

Lai atzītu, ka transportlīdzekļa īpašnieks pamatoti saukts pie administratīvās atbildības pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.[10]panta piektās daļas 8.punkta, nepieciešams konstatēt, ka persona transportlīdzekli novietojusi stāvēšanai krustojumā un tuvāk par pieciem metriem no tā.

Ceļu satiksmes noteikumu 121.6.punkts noteic, ka aizliegts apstāties un stāvēt brauktuvju krustojumā un tuvāk par 5 m no tā, izņemot apstāšanos un stāvēšanu pretim sānceļam trīsvirzienu krustojumā, kur ir nepārtraukta 920. vai 921. ceļa apzīmējuma līnija vai sadalošā josla. Šajā apakšpunktā minētās prasības neattiecas uz vietām, kur uz brauktuves izbrauc no blakus teritorijas (pagalma, stāvvietas, degvielas uzpildes stacijas, uzņēmuma un tml.).

Saskaņā ar Ceļu satiksmes noteikumiem termins "krustojums" ir definēts kā vieta, kur krustojas, piekļaujas vai atzarojas ceļi vienā līmenī, kā arī vieta, kur ceļu satiksme organizēta ar 409.ceļa zīmi. Krustojums ir norobežots ar iedomātām līnijām, kas savieno brauktuves pretējo malu noapaļojuma sākumu. Šis termins neattiecas uz vietu, kur uz brauktuves izbrauc no blakus teritorijas (pagalma, stāvvietas, degvielas uzpildes stacijas, uzņēmuma u. tml.) vai iebrauc tajā.

Izvērtējot augstāk norādīto tiesisko regulējumu kopsakarībā ar administratīvā pārkāpuma protokolā – lēmumā norādītajiem pārkāpuma izdarīšanas apstākļiem, transportlīdzekļa foto fiksācijā pārkāpuma brīdī un sūdzībā norādītajiem apstākļiem, tiesa atzīst, ka transportlīdzeklis MERCEDES ar valsts reģistrācijas zīmi /reģistrācijas numurs/Skolas ielā 8, Krāslavā, acīmredzami bija novietots tuvāk par 5 metriem no krustojuma. Transportlīdzekļa novietojums stāvēšanai acīmredzami pārkāpjot CSN prasības konstatējams tā iemesla dēļ, ka 5 metru intervāls no krustojuma mērāms no iedomātās līnijas, kas savieno brauktuves pretējo malu noapaļojuma sākumu. Līdz ar to, tiesas ieskatā lietas materiālos esošie pierādījumi ir pietiekami un atzīstami par pieļaujamiem, lai bez saprātīgām šaubām apgalvotu, ka administratīvā pārkāpuma protokols – lēmums ir pamatoti sastādīts par LAPK 149.[10]panta piektās daļas 8.punktā paredzētā pārkāpuma izdarīšanu. Pārkāpums pierādīts ar stāvēšanai novietotās automašīnas foto fiksācijām un administratīvā pārkāpuma protokolā – lēmumā amatpersonas fiksētajām ziņām par pārkāpuma faktu, jo administratīvā pārkāpuma lietvedībā nav pierādīts pretējais. Par šo administratīvo pārkāpumu transportlīdzekļa īpašniekam uzlikts naudas sods četrdesmit *euro* apmērā, kas atbilst panta sankcijā paredzētajam soda apmēram.

Apstāšanās un stāvēšanas noteikumu pārkāpšanas konstatēšana un vainīgo personu obligāta sodīšana ir nepieciešama, lai nodrošinātu kārtību ceļu satiksmē un vienveidīgu tiesību normu piemērošanu, lietās, kurās personām tiek noteikta administratīvā atbildība par apstāšanās un stāvēšanas noteikumu pārkāpšanu. Pretējā gadījumā, ja iestādei būtu iespējams apstāšanās un stāvēšanas noteikumu pārkāpšanas gadījumā aprobežoties ar mutvārdu aizrādījumu, tad iestādei nebūtu iespējams izvairīties no vienlīdzības principa pārkāpšanas. Savukārt, pastāvot tiesiskajam regulējumam, kas uzliek par pienākumu sodīt visas personas, kas ir pārkāpušas apstāšanās un stāvēšanas noteikumus, likumdevējs ir panācis vienlīdzīgu attieksmi pret visām personām un taisnīguma ievērošanu, piemērojot administratīvos sodus (*skat. Administratīvās tiesas spriedums A42-1178-08-11*).

Tiesa atzīst, ka gan Ceļu satiksmes likums, gan Ceļu satiksmes noteikumi ir ārējie normatīvie akti, kuros ietvertais tiesiskais regulējums ir privātpersonām saistošs. Ceļu satiksmes likumā šo normatīvo aktu saistošais spēks ir nostiprināts tiešā tekstā tā 19.panta pirmajā daļā paredzot, ka ceļu satiksmes dalībniekiem ir jāizpilda šā likuma, CSN un citu normatīvo aktu prasības, kas nosaka ceļu satiksmes dalībnieku pienākumus. Savukārt CSN saistošais spēks attiecībā uz visām fiziskajām un juridiskajām personām tiešā tekstā ir nostiprināts arī Ceļu satiksmes likuma 1.panta 8.punktā. Līdz ar to administratīvā pārkāpuma fiksēšanā pietiek ar fakta konstatāciju, t.i., ka transportlīdzeklis novietots stāvēšanai pārkāpjot CSN noteiktās prasības un apstāklis, vai tas kādā veidā ir/nav traucējis citiem satiksmes dalībniekiem neiespaido likumā paredzēto atbildību.

Saskaņā ar Ceļu satiksmes likuma 19.panta pirmo daļu ceļu satiksmes dalībniekiem ir jāizpilda šā likuma, Ceļu satiksmes noteikumu un citu normatīvo aktu prasības, kas nosaka ceļu satiksmes dalībnieku pienākumus; jāizpilda policijas darbinieku un to personu norādījumi, kuras pilnvarotas regulēt satiksmi, kā arī jāievēro luksoforu signālu, ceļa zīmju un ceļa apzīmējumu prasības.

/pers. A/ kā transportlīdzekļa īpašniekam sods par Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.[10]panta piektās daļas 8.punktā paredzētā pārkāpuma izdarīšanu piemērots sankcijā paredzētais vienīgais sods – četrdesmit *euro*. Tādējādi atzīstams arī, ka likumdevējs imperatīvi ir noteicis, ka, konstatējot administratīvo pārkāpumu, par kuru atbildība ir paredzēta Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.[10]panta piektās daļas 8.punktā, iestādei nav rīcības brīvības soda noteikšanā. Pie šādiem apstākļiem iestādei ir jāizdod konkrēta satura administratīvais akts – jāuzliek personai administratīvais naudas sods 40 *euro* apmērā. Tas nozīmē, ka, konstatējot attiecīgo pārkāpumu, iestādei nav nepieciešams vērtēt lietas apstākļus, lai pamatotu konkrēta soda apmēra piemērošanu un pietiek tikai ar pārkāpuma konstatāciju.

Ņemot vērā minēto, tiesa atzīst, ka iestāde savā lēmumā ir atsaukusies un izvērtējusi visus lietā iegūtos pierādījumus un pamatoti konstatējusi, ka ir objektīvi apstiprināts administratīvā pārkāpuma izdarīšanas fakts un tā izdarīšanas apstākļi, kā arī ir pilnībā pierādīts administratīvā pārkāpuma sastāvs. Tāpat iestāde savā lēmumā ir izvērtējusi iesniedzēja uzliktā soda mēra pamatotību un samērīgumu izdarītajam administratīvajam pārkāpumam, ko tiesa atzīst par atbilstošu administratīvā soda mērķim un nesaskata iespēju iesniedzēja atbrīvošanai no administratīvās atbildības, ņemot vērā lietā konstatētos apstākļus.

Sūdzības iesniedzēja sūdzībā minētos argumentus tiesa atzīst par nepamatotiem, jo pārkāpums ir fiksēts ar fotogrāfijām, kurās nepārprotami redzams, ka transportlīdzeklis ar numuru /reģistrācijas numurs/nolikts stāvēšanai tuvāk par 5 metriem no krustojuma. Vislabāk tas ir fiksēts fotogrāfijās ar numuriem P9210212 un P9210205, no kurām secināms, ka transportlīdzeklis stāv apmēram 2 metru attālumā no krustojuma (apmēram metra attālumā no krustojuma atrodas notekūdeņu lūka, no kuras apmēram metra attālumā novietots transportlīdzeklis), ko konkrētos apstākļos tiesa atzīst par pietiekošu pierādījumu pārkāpuma fiksēšanai. Ja transportlīdzeklis būtu novietots tālāk no krustojuma un 5 metru attālumu no fotogrāfijām nevarētu skaidri izsecināt, tad iesniedzēja arguments par mērījumu neesamību ar mērlenti varētu būt pamatots, bet konkrētajā gadījumā fotogrāfijas tiesas ieskatā ir pietiekoši nepārprotamas. Arī paša iesniedzēja uzņemtā fotogrāfija nepārprotami apstiprina, ka transportlīdzeklis novietots tuvāk par 5 metriem no krustojuma. Arguments par pašvaldības policijas priekšnieka nekonsekvenci un iebiedēšanas kampaņu nav pamatots ne ar kādiem pierādījumiem un, tiesas ieskatā, nav vērtējams konkrētās lietas ietvaros, jo tiesa izskata sūdzību par konkrētu pārkāpumu, par kuru sastādīts protokols-lēmums. Sūdzības iesniedzēja lūgumu atzīt pārkāpumu par maznozīmīgu tiesa uzskata par neiespējamu apmierināt konkrētos apstākļos, jo, kā norāda pats sūdzības iesniedzējs, mēneša laikā viņam ir sastādīts atkārtots protokols-lēmums par tādu pašu pārkāpumu, kas nozīmē, ka sūdzības iesniedzējs nav izdarījis vajadzīgos secinājumus un atkārtoti pārkāpis likumu, izdarot analoģisku pārkāpumu.

Tiesa atzīst, ka iesniedzēja sūdzība un tajā minētie apgalvojumi nav pamatoti, līdz ar to sūdzība ir noraidāma, bet iestādes 2017.gada 29.septembra lēmums Nr.N07-T-28 ir likumīgs un atstājams spēkā.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 243., 289.[6], 289.[12], 289.[13]pantu, tiesa

nosprieda

noraidīt /pers. A/ sūdzību un atstāt negrozītu Krāslavas novada pašvaldības policijas 2017.gada 29.septembra lēmumu Nr.N07-T-28.

Administratīvā pārkāpuma lietas materiālus atdot Krāslavas novada pašvaldības policijai.

Spriedumu var pārsūdzēt Latgales apgabaltiesā 10 (desmit) darba dienu laikā no pilna sprieduma pieejamības dienas tiesas kancelejā – 2017.gada 2.novembra, apelācijas sūdzību iesniedzot Daugavpils tiesā.

Spriedums sastādīts un pieejams tiesas kancelejā 2017.gada 2.novembrī.

Tiesnese G.Kusiņa